

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 91. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984440336/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

Harald ganske vist den alvorlige type, men han var endnu så uerfaren.

Ved Charlottes indblanding rettedes to hoder, stemmerne hævedes, og øjnene blev mere reserverede. Men fru Therkelsen opdagede meget godt hensigten, og da hun så, at studenten nu fjærned sig, skred hun til at ta en lille oprejsning over den næsvisse forstyrret.

»Jeg kender godt Deres kæreste,« sa hun og hyggede sig behageligt ned i lænestolen.

»Gør De det?« sa Charlotte og så sød ud.

»Ja. Han er et meget begavet menneske, ligefrem lærd og dog så beskeden alligevel. Dær får De rigtignok en god mand.«

Charlotte hældede sig nærmere hen til fru Therkelsen. Hun var nu vist rar alligevel.

»Han stiller såmænd ikke store fordringer, det skal gud vide. Heller ikke med maden. Han kan godt nøjes med ærter og kål og den slags.«

Charlotte blev rød i sine bløde kinder. Det med ærter og kål og den slags, det var nu sandt nok.

»Jeg saa ham næsten hver dag, en sommer jeg var ovre i Svendborg. Vi talte meget sammen, han og jeg, om hollandske malere. Det er han sådan inde i.«

Charlotte smilede usikkert. Det vidste hun ikke noget af.

»Hvor han kan være åndrig, når han taler med nogen, der forstår ham! Men det er jo mærkeligt, når man lænker sig — — Dær, hvor vi boede, var der nogle unge piger, rigtig rare piger, men uden noget videre indhold — fru Therkelsen så selv indholdsrig ud — »og dem kunde han virkelig gå og snakke med i timevis om pynt og gud ved hvad.«

»Så,« sa Charlotte.

»Ja, om det bare ingenting. Og når jeg undrede mig over det, så sa han altid: Det morer mig at gå sådan og